

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0123 van 2 september 2014
in de zaak 1314/0425/SA/3/0407

In zake:

1. de heer **Alfons JANS**
2. mevrouw **Rite SWENNEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Peter SEGERS
kantoor houdende te 3580 Beringen, Hasseltsessesteenweg 136
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Inge WILLEMS

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 14 maart 2014 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 21 november 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de heer Fred HIAS namens de heer Ilhan AVNI, hierna de aanvrager genoemd, tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder van 29 juli 2013 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de aanvrager, onder voorwaarden, een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het slopen van twee eengezinswoningen nr. 116 en nr. 118 met bijgebouwen, het verbouwen van een eengezinswoning nr. 120, het uitbreiden tot 4 kantoorruimten en 4 wooneenheden en het bouwen van een garage/berging.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 3550 Heusden-Zolder, Guido Gezellelaan nrs 116, 118 en 120 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 1932R, 1929H en 1929R.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 1 juli 2014, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christopher SUFFELEERS die loco advocaat Peter SEGERS verschijnt voor de verzoekende partijen en mevrouw Inge WILLEMS die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 29 maart 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“slopen van 2 woonhuizen en bijgebouwen, verbouwen van één woning (nr. 120) en uitbreiden tot 4 kantoorruimten en 4 wooneenheden + bouw garage/berging”*.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Mortelveld’, goedgekeurd door de verwerende partij op 18 november 2010. De percelen zijn gelegen in de zone voor wonen 1, in het kerngebied waar nevenbestemmingen toegelaten zijn.

De percelen zijn niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 9 mei 2013 tot en met 7 juni 2013, wordt één bezwaarschrift ingediend, met name door de verzoekende partijen.

Het Agentschap Wegen en Verkeer verleent op 17 mei 2013 een ongunstig advies omdat op het inplantingsplan de wegenis en de perceelsgrens niet correct zijn weergegeven en er geen afsluiting is ingetekend. Na het indienen van correcte plannen verleent het Agentschap Wegen en Verkeer op 15 juli 2013 een gunstig advies onder de bindende voorwaarde dat de inkomdeuren van de handelszaken niet mogen draaien in de richting van de zone van achteruitbouw.

De brandweer verleent op 28 mei 2013 een voorwaardelijk gunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder weigert op 29 juli 2013 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Overeenstemming met dit plan

Overwegende dat de aanvraag hiermee niet in overeenstemming is;

Overwegende dat de aanvraag het slopen van twee eengezinswoningen met bijgebouwen, verbouwen van eengezinswoning en uitbreiden tot 4 kantoorruimten en 4 wooneenheden in een gesloten bebouwingstypologie i.p.v. de in het RUP toegelaten open en halfopen bebouwingstypologie;

Overwegende dat de aanvraag het bouwen van een garage op de perceelsgrens i.p.v. op minimaal 2m afstand beoogt;

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek gegronde bezwaren werden ingediend;...

3. de aanvraag voorziet gesloten bebouwing. De stedenbouwkundige voorschriften van het RUP laten enkel halfopen of open bebouwingen toe. Het bezwaar is gegrond.

...

5. Volgens de voorschriften moet de open zijgevel op minstens 3m van de perceelsgrens gelegen zijn. Men voorziet een uitsprong op de verdieping over de volledige zijgevel. Dit is niet in overeenstemming van de voorschriften en kan privacyhinder veroorzaken...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat bij de beoordeling van de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving dient uitgegaan van de specifieke kenmerken van die omgeving die voornamelijk afhankelijk zijn van het gebruik, de aard en het voorkomen van de in de buurt aanwezige gebouwen of open ruimten;

Dat naast de inschatting van de bestaande toestand hierbij evengoed een toekomstgerichte visie dient gehanteerd, die de te verwachten evoluties in het straatbeeld en de verdere bouw mogelijkheden van de plaats mee in rekening neemt; dat deze visie in dit geval werd neergeschreven in het RUP Mortelveld;

Overwegende dat de door de aanvrager voorgestelde bebouwing niet past in deze visie;

Overwegende dat in het voorliggend ontwerp gestreefd wordt naar een maximale exploitatie van het perceel zonder rekening te houden met de leefbaarheid en de ruimtelijke kwaliteit van de omgeving,

Overwegende dat de parkeerplaatsen bovengronds worden voorzien waardoor haast geen bruikbare groene ruimte overblijft;

Overwegende dat de aanvraag als een verbouwing wordt voorgesteld terwijl het hier eigenlijk om een nieuwbouw gaat, waarbij de bestaande gebouwen worden gebruikt als excuus om een afwijkende inplanting te kunnen realiseren.

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp niet bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en zijn onmiddellijke omgeving.

...

De heer Fred HIAS tekent namens de aanvrager van de vergunning tegen deze beslissing op 2 september 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het Agentschap Wegen en Verkeer bevestigt op 1 oktober 2013 het voorwaardelijk gunstige advies van 15 juli 2013.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 17 oktober 2013 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 22 oktober 2013 beslist de verwerende partij op 21 november 2013 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Overwegende dat de ordening ter plaatse is bepaald met het GRUP 'Mortelveld', goedgekeurd door de deputatie op 18 november 2010; dat volgens dit RUP de percelen gesitueerd zijn in een zone voor wonen; dat in het grafisch plan binnen de bestemming wonen een differentiatie vooropgesteld wordt op basis van de ligging ten opzichte van het kerngebied; dat voorliggende percelen gelegen zijn in zone voor wonen 1, in het kerngebied waar een aantal nevenbestemmingen toegelaten worden; dat voor voorliggend perceel volgende bestemmingen mogelijk zijn: wonen, horeca, openbare nutsfuncties, ambachtelijke bedrijvigheid, diensten met of zonder loketfunctie en vrije beroepen; dat in voorliggende zone geen nieuwe handelszaken toegelaten zijn; dat de woonfunctie minimum 25% moet bedragen;

Overwegende dat inzake de bebouwingsvorm voor voorliggende percelen half open bebouwing (perceelbreedte min 9m, max 15m) en open bebouwing (perceelbreedte min 15m, max 18m) vooropgesteld worden; dat van deze maatvoering afgeweken kan worden in geval van bestaande percelen; dat samenvoeging van percelen toegelaten is op voorwaarde dat de oorspronkelijke perceelsverdeling herkenbaar blijft in de gevelgeleding en het aantal woongelegenheden overeenstemt met het aantal dat zou gerealiseerd kunnen worden bij de strikte toepassing van de voorschriften; dat rekening houdend met de gesloten wachtgevel van het te behouden pand nr 120 het ruimtelijk aangewezen is dat hier tegenaan gesloten wordt; dat aan de opmerking inzake de afwerking in half open bebouwing in het vorige dossier tegemoet gekomen wordt; dat het gebouw nu op een afstand van 3m ingeplant wordt ten opzichte van de perceelsgrens in plaats van op 1m; dat het aantal voorziene woongelegenheden eveneens voldoet aan de voorschriften van het RUP; dat een samenvoeging van de percelen aangewezen is aangezien een afwerking van de wachtgevel van pand nr 120 noodzakelijk is en het perceel 1929R te beperkt is in breedte om een open bebouwing te kunnen realiseren;

Overwegende dat de maximale bouwdiepte op het gelijkvloers in functie van nevenbestemmingen 35m bedraagt volgens de voorschriften; dat in voorliggend ontwerp de bouwdiepte beperkt wordt tot 18m (ten aanzien van 25m in het vorige dossier); dat er bezwaarlijk gesteld kan worden dat er gestreefd wordt naar een maximale exploitatie van het perceel;

Overwegende dat door het weglaten van de magazijnruimte (inperken van de bouwdiepte) er een grotere tuindiepte resteert en er een grasveld voorzien wordt, waarvan in het beroepsschrift gesteld wordt dat er hoogstambomen zullen geplant worden; dat volgens het beroepsschrift de parkeerplaatsen in grasdallen aangelegd worden; dat het terrein afgeboord wordt met een haagbeuk (wintergroene haag); dat er voldoende tegemoet gekomen wordt aan de voorschriften in het GRUP waarin gegroepeerd bovengronds parkeren in een groen kader mogelijk is; dat de geluidshinder ten opzichte van de omgeving niet groter is ten opzichte van een eventuele ondergrondse parkeerruimte, aangezien deze enkel kan ontsloten worden via de achtertuin en er aldus evenveel vervoersbewegingen zouden gebeuren in deze zone;

Overwegende dat de aanvraag enkel voor het pand nr 120 als een verbouwing voorgesteld wordt; dat de aanvraag duidelijk de afbraak van de twee andere panden

voorstelt; dat in het advies van het Agentschap voor Wegen en verkeer akkoord gegaan wordt met het voorstel om 10.20 m uit de wegas te bouwen, in dezelfde voorgevellijn van het bestaand gebouw (als afwijking op de geldende bouwlijn van 17m); dat ruimtelijk het voorgestelde een verantwoorde afwerking is van het bestaand bouwblok;

Overwegende dat omwille van privacy-redenen het aangewezen is dat er een ondoorzichtig scherm ter hoogte van het rechtse terras geplaatst wordt;

Overwegende dat het terras van het pand nr 120 niet voldoet aan de bepalingen van het burgerlijk wetboek inzake de uitzichten op de eigendom van de nabuur; dat men geen zijdelingse of schuine uitzichten mag hebben, tenzij er een afstand is van zes decimeter; dat het voorgestelde scherm met andere woorden over minstens 60cm de hoek om dient voorzien te worden;

Overwegende dat het bouwvolume voorzien wordt van een hoekaccent, waarbij op de verdieping een uitsprong van 60cm gecreëerd wordt; dat aangezien dit als een beperkte afwijking ten opzichte van de voorschriften kan worden beschouwd en er nog steeds voldaan wordt aan de bepalingen van het burgerlijk wetboek (minimum afstand van 190cm ten opzichte van aanpalend perceel), het voorgestelde ruimtelijk aanvaardbaar is;

Overwegende dat in de plannen een aantal 'materiële' fouten geslopen zijn; dat zo de voor- en achtergevel van de garage omgewisseld werd en er een auto op het fietspad ingetekend werd, waardoor men dit laatste zou kunnen interpreteren als een parkeerzone vooraan het gebouw;

Overwegende dat naar aanleiding van de hoorzitting aan beroeper volgende wijzigingen werden gevraagd :

- een ondoorzichtig scherm ter hoogte van het rechtse terras wordt geplaatst;
- het ondoorzichtig scherm van het terras van het pand nr 120 60cm de hoek om wordt geplaatst;
- de 'materiële' fouten op de plannen worden weggewerkt zoals de juiste benaming van de gevels garage, het weglaten van de auto vooraan gebouw (geen parkeerplaatsen vooraan gebouw), de draairichting van de inkomdeuren van de kantoorruimtes conform het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer, enz. Het laatste item dient tevens teruggekoppeld te worden met de brandweer;

Overwegende dat deze planaanpassingen en een bijkomend schrijven van de brandweer werden bijgebracht op 7 november 2013;

Overwegende dat het beroep voorwaardelijk kan ingewilligd worden;

dat de vergunning kan verleend worden onder volgende voorwaarden:

- dat de kantoorruimtes niet kunnen omgevormd worden tot handelsruimten; dat een dergelijke omvorming strijdig zou zijn met het GRUP
- dat in verband met de brandweerstand, brandveiligheid en evacuatievoorzieningen van de constructie het advies van de brandweer strikt gevolgd wordt
- dat het advies van de afdeling Wegen en Verkeer Limburg strikt wordt gevolgd;

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing niet. Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partijen ernstige middelen aanvoeren die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

Als de geplande gebouwen worden gerealiseerd, zullen deze een blijvende impact hebben op de woning van verzoekers.

Het uitzicht van de woning van verzoekers zal worden beperkt en de vooropgestelde inplanting van de achterliggende parking geeft bovendien aanleiding tot een rechtstreekse inkijk vanop de parking in de woning van verzoekers, de tuin en het terras. Zulks is een duidelijk inbreuk op de privacy.

Zulks zal een negatieve impact hebben op de leefomgeving van de bewoners van Guido Gezellelaan nr. 114.

Verzoekers verhuurt die woning en is een rustig huurgenot verplicht aan zijn huurders.

Die negatieve impact op de leefomgeving is een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat verzoeker zal moeten ondergaan.

Het gebouw, dat zo kort op de perceelsgrens zal opgericht worden, zal visuele hinder met zich brengen en verminderde lichtinval in de woning en de tuin van het pand van verzoekers.

Bovendien: als het gebouw of de op te richten gebouwen effectief worden opgericht, is de latere afbraak ervan als de vergunning vernietigd wordt, niet evident.

Hoe moet verzoekers als eenvoudige particulier verwezenlijkt krijgen dat de intussen opgerichte maar niet langer vergunde gebouwen zouden kunnen worden afgebroken?

Uw raad heeft dit argument in het verleden reeds aanvaard als moeilijk te herstellen ernstig nadeel:...

Verzoekers zijn van mening dat de impact op de leefomgeving en de aantasting van de privacy, voldoende ernstig én moeilijk te herstellen zijn, zodat er voldaan is aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

...

Ons college wenst te verwijzen naar stuk nr. 21 van het bijgevoegde administratief dossier.

Hieruit blijkt:

- dat op 8 april 2014 mondeling de staking werd bevolen van de werken op het perceel nr. 1932R, Guido Gezellelaan nr. 120, omwille van de begane bouwovertreding die erin bestaat de woning gelegen Guido Gezellelaan nr. 120, in strijd met de toegekende vergunning, te slopen i.p.v. te verbouwen*
- dat op 16 april 2014 de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur dit stakingsbevel, in uitvoering van artikel 6.1.47 VCRO, heeft bekrachtigd, stellende dat de staking slaat op alle werken op het betreffende perceel*
- dat het stakingsbevel geldt totdat een uitvoerbare regularisatievergunning wordt verkregen voor alle wederrechtelijk uitgevoerde werken.*

Gelet op de door de stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigde staking van de werken op het perceel 1932R (waarop de te verbouwen en inmiddels afgebroken woning nr. 120 stond) en op het feit dat de vergunning ook voor de overige percelen (1931H en 1929R) technisch gezien niet kan worden uitgevoerd zonder een regularisatievergunning voor het geheel (m.n. omdat één gebouw over al de drie percelen zou worden opgericht), dan wel een nieuwe vergunning voor een gewijzigd ontwerp voor al de percelen, heeft het huidig schorsingsverzoek dan ook geen nut meer.

De werken zijn immers reeds stilgelegd en er kan geen verdere uitvoering worden gegeven aan de vergunningsbeslissing van 21 november 2013 van ons college, ook niet voor de overige percelen, en dit gelet op de onmogelijkheid van uitvoering van werken op perceel 1932R én de technische samenhang met eventuele werken op de naastgelegen percelen 1931H en 1929R met het oog op de bouw van één pand over de drie percelen. Een schorsing van de bestreden vergunningsbeslissing is dan ook niet meer nodig, gelet op deze gegevens.

Ons college kan in dit opzicht trouwens nog verwijzen naar eerdere arresten van uw Raad, waarin de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een vergunningsbeslissing “doelloos” werd bevonden, ten gevolge van de vaststellingen dat er een stakingsbevel werd uitgesproken en bekrachtigd, dat de staking werd bevolen van de werken wegens het niet naleven van de bestreden vergunningsbeslissing en dat dit stakingsbevel niet werd opgeheven door de bevoegde rechtbank van eerste aanleg zetelend in kortgeding (zie bijv. RvV, nr. S/2013/0130 van 21 mei 2013 en nr.

S/2013/0129 van 21 mei 2013).

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

Ons college kan hieraan nog in uiterst ondergeschikte orde en enkel voor de volledigheid toevoegen dat de verzoekende partijen ook op geen enkele wijze aannemelijk maken, laat staan dat dit zou gebeuren met concrete stavingsstukken, dat de in hun verzoekschrift aangehaalde nadelen bij een uitvoering van de vergunning persoonlijk, ernstig én moeilijk te herstellen zouden zijn, nochtans allemaal vereisten waaraan het nadeel moet voldoen volgens de vaste rechtspraak van uw Raad.

De verzoekende partijen komen niet verder dan ongestaafde beweringen i.v.m. de mogelijke “beperking van uitzicht” van hun woning, de “inkijk vanop de parking in de woning, tuin en terras”, de “visuele hinder” en “verminderde lichtinval” en de “niet-evidente latere afbraak bij een gebeurlijke vernietiging”.

Niet alleen worden deze beweringen geenszins gesteund met concrete stavingsstukken, zoals nochtans vereist, wederom moet worden opgemerkt dat de beweerde nadelen alleszins, behoudens het laatst vermelde nadeel, niet persoonlijk door de verzoekende partijen worden ondergaan bij een gebeurlijke uitvoering van de vergunning, aangezien zij zelf niet wonen in de bewuste woning, doch deze slechts verhuren. De aangehaalde nadelen zijn dus geen eigen, persoonlijke ernstige nadelen die de verzoekende partijen zullen kunnen ondergaan bij een uitvoering van de vergunning.

Verder wordt op geen enkele wijze beweerd, laat staan aannemelijk gemaakt met concrete overtuigingsstukken dat de verzoekende partijen niet langer zouden kunnen voldoen aan hun contractuele verplichting als eigenaars-verhuurders van de woning om een “rustig huurgenot” te verschaffen aan de effectieve bewoners van het pand. Zelfs al zou dit geval zijn, lijkt dit trouwens neer te komen op een in wezen herstelbaar financieel nadeel. Alleszins wordt op geen enkele wijze aangetoond dat dit aspect een “ernstig nadeel” zou zijn die een schorsing zou kunnen verantwoorden.

Er is hoe dan ook geen sprake van een aangetoond persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zodat het schorsingsverzoek, mocht al uitvoering kunnen worden gegeven aan de bestreden vergunningsbeslissing (quod non), ook om deze reden moet worden afgewezen.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing wensen te voorkomen, halen de verzoekende partijen aan dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing negatieve impact zal hebben op hun leefomgeving. Meer specifiek stellen de verzoekende partijen dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing visuele hinder en een verminderde lichtinval zal veroorzaken in de woning en tuin waarvan zij eigenaar zijn.

De Raad merkt in eerste instantie op dat de verzoekende partijen weliswaar eigenaars zijn van de naastgelegen woning, maar er zelf niet wonen. In zoverre de verzoekende partijen aanhalen dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een negatieve impact zal hebben op hun leefomgeving, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partijen niet dienstig kunnen verwijzen naar dit nadeel aangezien het niet actueel, minstens onvoldoende persoonlijk is om de gebeurlijke schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in voorkomend geval te verantwoorden.

Louter volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat uit stuk 21 van de verwerende partij blijkt dat de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund, werden stilgelegd middels een bevel van 16 april 2014 van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur. Uit de navolgende bekrachtigingsbeslissing blijkt verder dat de staking werd bevolen ten aanzien van alle werken, handelingen en wijzigingen en dit wegens het slopen van de woning met nummer 120, terwijl de bestreden beslissing enkel het verbouwen ervan toelaat.

Uit de gegevens van het dossier blijkt niet dat het stakingsbevel op heden is opgeheven door de bevoegde voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg zetelend in kort geding, noch dat een uitvoerbare regularisatievergunning werd bekomen voor de wederrechtelijk uitgevoerde werken zodat de bestreden beslissing niet onmiddellijk ten uitvoer kan worden gelegd.

3.

Rekening houdend met de voorgaande vaststellingen, is de Raad van oordeel dat een uitspraak over de vordering tot vernietiging kan volstaan om de belangen van de verzoekende partijen te vrijwaren. Dit laatste vanzelfsprekend in zoverre de Raad ten gronde kan vaststellen dat hiertoe in het licht van artikel 4.8.2, tweede lid VCRO aanleiding bestaat.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.
3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1314/0425/SA/1/0407.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 2 september 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,	voorzitter van de derde kamer,
	met bijstand van
Eddie CLYBOUW,	griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER